

[Henning Philipsen.]

res, og mente, at et sådant forslag måske ville virke befordrende på lønudviklingen. Man kunne måske modsætningsvis rejse et andet spørgsmål og sige: er det nu klogt i dette land, at vi stadig væk skal have mennesker, som skal leve på minimumslønninger, som skal leve på et eksistensminimum på baggrund af disse lønninger? Jeg synes, det var mere relevant. I øvrigt, hvis man nu gjorde det, som var det rigtigste, at man satte fart på, hvis folketaget i enighed — her forventer jeg ikke tilslutning fra så forfærdelig mange fra højre side af salen — besluttede sig til, at nu ville man have genskabt den fulde beskæftigelse, så kunne vi spare os alle de bekymringer, man her øser ud over de mennesker, som uden egen skyld er kastet ud i arbejdsløshed.

Derfor har jeg den opfattelse, at man nok har sympati for de arbejdsløse, man har bare ikke så forfærdelig meget at have den i. Vi vil medvirke til, at dette forslag bliver bedre, og på den baggrund skal jeg tilsige aktiv medvirken i udvalgsarbejdet.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Helt bortset fra, hvad der har været bagtanken med den hastige fremsættelse af dette lovforslag, må jeg nok indlede med at sige, at vi i kristeligt folkeparti ser med velvilje på ethvert forsøg på at lette de arbejdsløses og deres familiers kår under forhold, som de ikke selv har haft nogen indflydelse på.

Vi kan under indtryk af de højst ustabile lønninger og priser nok gå ind for ændringen til den halvårige regulering af det generelle maksimum for arbejdsløshedsdagpenge, men vi ser med nogen betænkelighed på den foreslåede ophævelse af 90 pct.s grænsen. Vi mener, at loven fortsat må være formuleret sådan, at det i alle tilfælde kan betale sig at arbejde; som bekendt står der i Ordsprogenes bog, at Gud skabte menneskene, som de burde være, men de har så mange sære ting for.

Overflytning fra én arbejdsløshedskasse til den anden må efter vores mening ske uden nogen form for ventetid. Som det er nu, kan der godt være tale om en økonomisk pression, hvis en arbejder for at følge sin overbevisning skifter arbejdsløshedskasse. Vi kan gå ind for ændringen fra 12 til 6 måneders

ventetid for at kunne opnå dagpenge, men vi er noget betænkelige ved bestemmelsen i § 41, stk. 1, nr. 2, om, at ret til optagelse som nydende medlem har personer, som er lovligt udkrevet af folkeskolen. Jeg tror ikke, man behøver at være medlem af hverken en skolekommission eller et skolenævn for at være vidende om, at der i dag er en del unge, som ulovligt forlader skolen før sidste skoleårs udløb, og der kan i den forbindelse opstå problemer, som vi nok må drøfte nærmere i udvalget. Også i forholdet imellem de unge og deres forældre er der ting, vi skal se nøjere på.

Vi er selvfølgelig opmærksom på de vanskeligheder, som et betydeligt antal arbejdsløse under 18 år befinder sig i, og vi vil derfor se med velvilje på den ændring. Vi føler endelig, at vi også i denne forbindelse må gøre opmærksom på de store vanskeligheder, der ofte indtræder, når en mindre erhvervsdrivende lider skibbrud med sit firma uden nogen form for arbejdsløshedsforsikring. Her er et område, som vi snarest muligt må kigge nærmere på i denne sag. I det hele taget trænger nok begreberne arbejder og arbejdsløshed til en nærmere definition.

En indgående og kritisk vurdering af lovforslaget i udvalget vil være absolut nødvendig, og vi tilsiger vor fulde interesse i denne sammenhæng.

Jørgen Jensen (DKP):

Ja, vi kan tilsige en saglig behandling i udvalget af det foreliggende forslag og kan herunder henvise til det forslag til folketingsbeslutning, vi fremsatte den 24. januar i år, hvor vi foreslog ophævelse af 180 dages reglen og 26 ugers bestemmelsen. Men efter vor opfattelse må målet fortsat være fuld erstatning for løntab til de arbejdere, der kastes ud i arbejdsløshed, og den angst, som er kommet til udtryk her for, at det skulle kunne misbruges eller få indflydelse på lønniveauet, kan man tilbagevise, når man som f. eks. jeg har været beskæftiget i mere end 13 år med at administrere en arbejdsløshedskasse. Der er ingen, der har mulighed for at få understøttelse, hvis der er mulighed for at anvise dem arbejde. Der er tilstrækkelige kontrolforanstaltninger, men jeg kender ganske vist en bedre kontrolforanstaltning: det er at sikre arbejde til alle, fuld beskæftigelse, så er vi ude over at dis-